

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronut (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: EFE.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

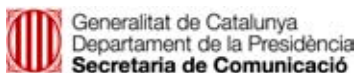
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironés).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Tres-cents anys després

Tot i que la denominada *guerra de Successió a la corona d'Espanya* va continuar fins que el darrer territori de la corona d'Aragó, Mallorca, no es va rendir a les tropes de Felip V el juliol de 1715, el tractat d'Utrecht, subscrit entre les corones europees en litigi el 1713, se'n pot considerar el final formal. Un final que va suposar, entre unes altres cessions i contrapartides, que els territoris de Gibraltar i Menorca passaven a mans britàniques. Tres-cents anys després Catalunya encara clama contra les conseqüències d'una derrota que va comportar la desaparició absoluta de la sobirania política dels regnes de la corona d'Aragó. Les autoritats i les institucions de l'estat espanyol, lògicament, han d'estar interessades a passar una pàgina que les obliga a revisar uns drets abolits que no volen ni considerar. Però Espanya manté clavada una espina arran d'aquell tractat que li irrita profundament el nervi nacional. Tres-cents anys després, el govern, les institucions de l'estat i molts espanyols encara reivindiquen que els "tornen" el penyal sota la divisa enquistada de *Gibraltar, espanyol!*

La reivindicació, en aquest tres-centè aniversari, ha coincidit amb un nou conflicte entre les autoritats espanyoles, les del penyal i les britàniques. L'excusa ha estat una "provocació" del govern gibraltareny, que ha llançat al mar unes roques de formigó que no permeten als pescadors andalusos treballar en aigües de la badia d'Algesires, que Espanya considera pròpies i que Gibraltar reivindica com a territori seu. Les escaramusses s'han encadenat i les acusacions s'han creuat. Alguns portaveus del govern espanyol han acusat el ministre en cap gibraltareny, Fabian Picardo, d'atiar el conflicte per a recuperar la credibilitat electoral que, presumptament, ha perdut. Picardo, al seu torn, proclama que el problema és de Mariano Rajoy i es diu *corrupció*. Com que les autoritats espanyoles hi han respost amb el vell recurs d'amargar la vida a tots els qui volen passar la frontera del penyal, el govern britànic ha protestat i ha implicat les autoritats de la Unió Europea.

Retrets i escaramusses a part, el conflicte entre Madrid i Londres continua viu perquè Espanya, 300 anys després, no renuncia a la reivindicació territorial. El problema és que ho fa, com acostuma a fer, amb la desqualificació, l'insult i l'amenaça. No es tracta de convèncer els gibraltarens que els convé la reincorporació a Espanya, sinó de deslegitimar-los i obligar-los. Es tracta, en definitiva, com sempre, de menysprear la democràcia per a resoldre qualsevol conflicte. Però, també 300 anys després, si es tracta de força, Anglaterra és més forta.

Als nostres lectors

Dos generals ben allunyats

L'executor del cop d'estat a Egipte i ministre actual de Defensa, el general Abdel Fatah Al-Sissi, és qui porta les regnes del país del Nil. Ha demostrat que compta amb el suport hegemònic de l'exèrcit i de bona part de la població, però s'ha guanyat l'enemistat dels Germans Musulmans amb la destitució del president Mursi i la detenció dels líders d'aquest moviment. La seva ideologia, fins ara un enigma, la podem conèixer gràcies a un text escrit per ell mateix que l'ONG Judicial Watch ha aconseguit desclassificar. Al-Sissi el va escriure durant una estada formativa al US Army War College de Pennsilvània (Estats Units), i es titula *La democràcia a l'Orient Mitjà*. La història d'un altre general, Joan Baptista Basset, i la seva contribució a la conquesta de Gibraltar les explica Víctor Maceda.